

Anonymiseret version

C-27/23 – 1

Sag C-27/23

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

23. januar 2023

Forelæggende ret:

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Afgørelse af:

19. januar 2023

Kassationsappellant:

FV

Kassationsindstævnt:

Caisse pour l'avenir des enfants

[udelades]

[udelades] **Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg**
(kassationsdomstol, Luxembourg [udelades] [19. januar 2023] [, har]

[udelades]

[rettens sammensætning]

[i sagen] mellem

FV, bosiddende på B-6741 Vance, [udelades]

kassationsappellant,

[udelades]

og

DA

CAISSE POUR L'AVENIR DES ENFANTS [(centralkassen for børneydelser, herefter »CAE«)] en offentlig institution, med hjemsted i L-2449 Luxembourg, [udelades]

kassationsindstævnt,

[udelades]

under hensyn til den indankede afgørelse, afsagt den 27. januar 2022 [udelades] [referencer] af Conseil supérieur de la sécurité sociale (øverste råd for social sikring, Luxembourg);

[udelades]

[udelades] [andre underskrifter].

Om de faktiske omstændigheder

Ifølge den indankede afgørelse havde CAE's styrelsesudvalg ved afgørelse af 7. februar 2017 med tilbagevirkende kraft fra den 1. august 2016 frataget FV de familieydelse, som han havde modtaget for barnet FW, der ved en retsafgørelse var anbragt i hans hjem siden den 26. december 2005, med den begrundelse, at han ikke delte noget slægtskabsforhold med barnet, og at barnet ikke skulle anses for at være medlem af hans familie i henhold til artikel 270 i lov om social sikring som ændret ved lov af 23. juli 2016. Conseil arbitral de la sécurité sociale (ret i første instans i sager om social sikring, Luxembourg) ophævede den ovennævnte afgørelse og hjemvist sagen til CAE med henblik på fornyet behandling. Conseil supérieur de la sécurité sociale (øverste råd for social sikring) stadfæstede CAE's afgørelse af 7. februar 2017.

Vedrørende det første og andet kassationsanbringende under ét

[udelades]

[udelades] [anbringender om tilsidesættelse af national ret som følge af dens diskriminerende anvendelse og af det forfatningsmæssige ligebehandlingsprincip, som er uden betydning i forbindelse med det præjudicielle spørgsmål, for så vidt som de er baseret på national ret og for så vidt angår den påberåbte forskelsbehandling er sammenfaldende med det anbringende, som anklagemyndigheden har fremsat]

Det følger heraf, at disse anbringender ikke kan antages til realitetsbehandling.

Om det tredje kassationsanbringende:

[udelades]

[udelades] [anbringende om tilsidesættelse af processuelle regler, som er irrelevant for anmodningen om præjudiciel afgørelse]

Heraf følger, at anbringendet må afvises.

Anklagemyndighedens anbringende om den offentlige orden

»Tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, der er sikret ved artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, samt ved artikel 67 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger,

for så vidt som Conseil supérieur de la sécurité sociale [(øverste råd for social sikring)], der behandlede anken til prøvelse af en afgørelse – ved hvilken afgørelse sagsøgerens påklage af en afgørelse om at inddrage familieydelser fra den 1. august 2016 for et barn, der var anbragt i hans husstand siden den 26. december 2007, blev taget til følge – ændrede denne afgørelse og stadfæstede styrelsesudvalgets afgørelse af 7. februar 2017,

idet de ovennævnte bestemmelser er til hinder for, at en grænsearbejder, der er bosat i en anden EU-medlemsstat og udøver lønnet beskæftigelse i Luxembourg, såsom sagsøgeren i kassationsinstansen, kan nægtes at få udbetalt familieydelser for børn, der er anbragt hos den pågældende ved en retsafgørelse i denne anden medlemsstat, når ethvert barn, der er anbragt ved en retsafgørelse, og som har bopæl i Luxembourg, har ret til disse ydelser i henhold til artikel 269, stk. 1, nr. 2, litra a), i loven om social sikring«.

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourgs (kassationsdomstol) bemærkninger

Artikel 269, stk. 1 i Code de la sécurité sociale (lov om social sikring) fastsætter følgende:

»Der indføres en ydelse til sikring af børns fremtid, herefter »familieydelse«.

Ret til familieydelse har:

- a) ethvert barn, der faktisk opholder sig varigt i Luxembourg og har lovlig bopæl i Luxembourg;
- b) familiemedlemmer som defineret i artikel 270 til enhver person, der er omfattet af luxembourgsk lovgivning, og som henhører under anvendelsesområdet for EU-forordninger eller et andet bi- eller

multilateralt instrument, der er indgået af Luxembourg på socialsikringsområdet, og som fastsætter betaling af familieydelse efter lovgivningen i beskæftigelsesstaten. Familiemedlemmerne skal bo i et land, som de omhandlede forordninger eller instrumenter finder anvendelse på.»

Den civile lovbogs artikel 270 bestemmer:

»Ved anvendelsen af artikel 269, stk. 1, litra b), er en persons børn født i ægteskabet, født uden for ægteskabet og adopterede børn at anse for familiemedlemmer til denne person og udløser ret til familieydelse.«

Kassationsappellanten er bosiddende i Belgien og arbejder i Luxembourg. Han er derfor omfattet af EU-rettens regler om arbejdskraftens frie bevægelighed og retten for arbejdstagere til ikke at blive udsat for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af nationalitet.

Barnet FW har været anbragt hos kassationsappellanten siden 2005 i henhold til en belgisk domstolsafgørelse. I henhold til artikel 269, stk. 1, i loven om social sikring er retten til familieydelse forskelligt reguleret alt efter, om der er tale om et barn med bopæl i Luxembourg eller et barn, der ikke er bosiddende i Luxembourg.

Når der er tale om et barn med bopæl i Luxembourg, har barnet i alle tilfælde en direkte ret til udbetaling af familieydelse, idet det i artikel 273, stk. 4, i samme lov er fastsat, at *»[i] tilfælde af anbringelse af et barn ved en retsafgørelse udbetales familieydelsen til den fysiske eller juridiske person, der har forældremyndigheden over barnet, og hos hvem barnet har sin lovlige bopæl og sit faktiske og vedvarende opholdssted«*.

I tilfælde af et barn, der ikke er bosiddende i Luxembourg – er tilfældet for barnet FW, der er anbragt hos sagsøgeren, der er bosiddende i Belgien – er der kun fastsat en ret til familieydelse som en sekundær ret for grænsearbejderens *»familiemedlemmer«*, der i artikel 270 i samme lov defineres som *»børn født i ægteskab, børn født uden for ægteskab og adoptivbørn af denne person«*. Tilfældet med et barn, der ved en retsafgørelse er anbragt i hjemmet hos en person, der ikke har bopæl i Luxembourg, er ikke omhandlet i loven og danner derfor ikke grundlag for nogen rettigheder i henhold til national lovgivning.

Det skal tilføjes, at Den Europæiske Unions Domstol i sin dom af 2. april 2020 i sag C-802/18 med henvisning til artikel 67 i forordning (EF) nr. 883/2004, sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 492/2011 og artikel 2, stk. 2, i direktiv 2004/38, fastslog, at der ved barn af en grænsearbejder, som indirekte kan nyde godt af de sociale fordele ikke kun skal forstås et barn, der har et slægtskabsforhold med denne arbejdstager, men også et barn af den nævnte arbejdstagers ægtefælle eller registrerede partner, når arbejdstageren forsørger dette barn, hvilket det tilkommer den nationale ret at afgøre.

Spørgsmålet om, hvorvidt denne forskelsbehandling er i overensstemmelse med EU-lovgivningen, rejser følgende spørgsmål:

[udelades] [forelæggelse af det præjudicielle spørgsmål]

Dette spørgsmål bør forelægges Den Europæiske Unions Domstol med henblik på en præjudiciel afgørelse, inden sagens behandling fortsættes.

På grundlag af disse præmisser fastslår

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (kassationsdomstol)

De tre kassationsanbringender afvises,

under henvisning til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende spørgsmål:

»Er princippet om ligebehandling, der er sikret ved artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, samt artikel 67 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorefter grænsearbejdere ikke kan modtage familieydelse, der er forbundet med udøvelse af lønnet beskæftigelse i denne medlemsstat, for børn, der er anbragt hos dem ved en retsafgørelse, mens alle børn, der er anbragt ved en retsafgørelse, og som har bopæl i denne medlemsstat, har ret til at modtage disse ydelser, som udbetales til den fysiske eller juridiske person, der har forældremyndigheden over barnet, og hos hvem barnet har lovlig bopæl og faktisk og vedvarende ophold? Har det forhold, at grænsearbejderen sørger for underholdet af dette barn, betydning for besvarelsen af det forelagte spørgsmål?«

[udelades]

[udelades] [udsættelse af sagen, sagsomkostninger, processuelle bemærkninger]